

Universitatea Tehnică a Moldovei
Facultatea *Calculatoare, Informatică și Microelectronică*
Specialitatea *Tehnologii Informaționale*

Raport

la lucrarea de laborator nr. 1

Tema: “Rezolvarea numerică a ecuațiilor algebrice și transcendente”

Disciplina: “Metode numerice”

Varianta 3

A efectuat:

Student grupa TI-231 FR

Apareci Aurica

A verificat:

Asistent universitar

Strună Vadim

Chișinău 2024

Cuprins

1. Cadru teoretic	3
2. Rezolvarea ecuațiilor	4
2.1 Metoda grafică.....	4
2.2 Metoda analitică	4
2.3 Metoda tangentelor (Newton)	5
2.4 Metoda secantelor	7
2.5 Metoda aproximărilor successive	9
2.6 Metoda înjumătățirii intervalului / biseției	11
3. Concluzii	14

1. Cadru teoretic

Tema lucrării: Rezolvarea numerică a ecuațiilor algebrice și transcendente

Scopul lucrării:

- a) Să se separe toate rădăcinile ecuației $f(x)=0$ unde $y=f(x)$ este o funcție reală de variabilă reală.
- b) Să se determine o rădăcină reală a ecuației date cu ajutorul metodei înjumătățirii intervalului cu o eroare mai mică decât $\varepsilon=10^{-2}$.
- c) Să se precizeze rădăcina obținută cu exactitatea $\varepsilon=10^{-6}$ utilizând:
  - metoda aproximațiilor succesive
  - metoda tangentelor (Newton)
  - metoda secantelor
- d) Să se compare rezultatele luând în considerație numărul de iterații, evaluările pentru funcția și derivată.

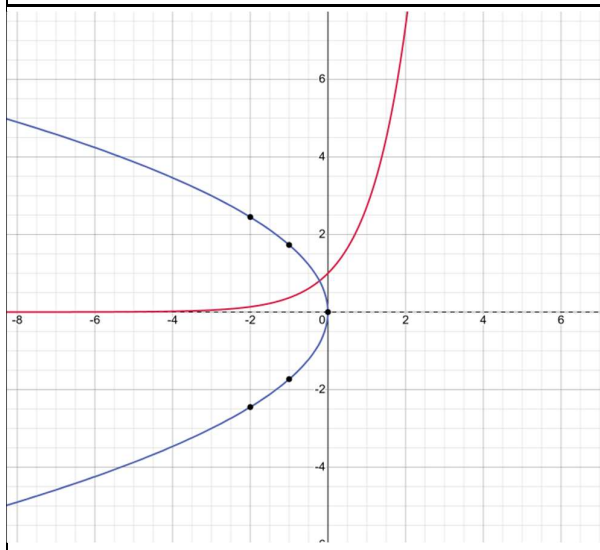
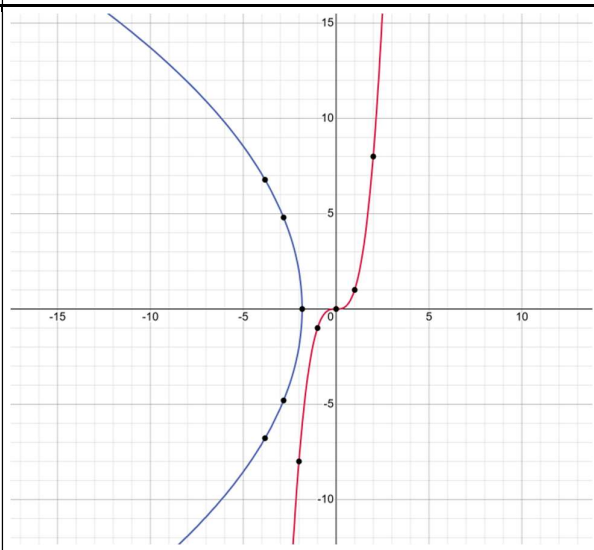
Sarcina (V3):   a) e^x+3x b) $x^3-23x-42$

2. Rezolvarea ecuațiilor

Rezolvarea ecuațiilor algebrice liniare și operațiile de calcul matriceal sunt incluse în domeniul algebrei liniare – implicată în diverse probleme științifice, de exemplu:

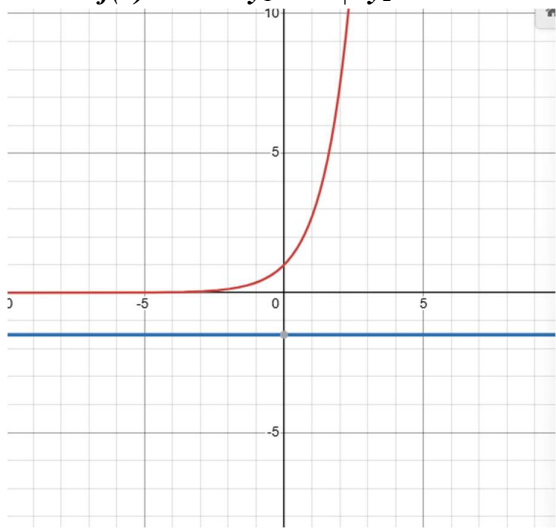
- problemele care depind de un număr finit de grade de libertate, reprezentate prin ecuații diferențiale ordinare sau cu derivate parțiale sunt transformate, cu ajutorul diferențelor finite
- problemele neliniare sunt frecvent soluționate (aproximate) prin procese de liniarizare;
- programarea liniară implică rezolvarea unor sisteme de ecuații algebrice liniare;
- foarte multe probleme ingineresti din domeniul rețelelor electrice, analiza structurilor, proiectarea clădirilor, vapoarelor, avioanelor, transportul lichidelor și gazelor prin conducte etc. necesită, pentru soluționare, rezolvarea unor sisteme liniare.

2.1 Metoda grafică

Separarea grafica a soluțiilor	
$f(x) = e^x + 3x$ $e^x = -3x \Rightarrow y_1 = e^x \mid y_2 = -3x$	$f(x) = x^3 - 23x - 42$ $x^3 = -23x - 42 \Rightarrow y_1 = x^3 \mid y_2 = -23x - 42$
Ecuția are o singură rădăcină: $r_1 (0,1)$ Abscisa punctului de intersecție a graficelor r_1 se afla pe intervalul sau $(0;1)$	Cele două grafice se intersectează în trei puncte distincte, ceea ce indică existența a trei soluții reale. Rădăcinile ecuației se află în următoarele intervale: $(-\infty, -3)$, $(-3,0)$, $(0,\infty)$.

2.2 Metoda analitică

Metoda șirului lui Rolle. Se știe din cursul de analiză matematică că între două rădăcini reale consecutive ale derivatei funcției $y=f(x)$ există cel mult o rădăcină reală a ecuației $f(x) = 0$. De asemenea între două rădăcini consecutive ale ecuației $f(x)=0$ există o rădăcină a ecuației $f'(x)$. Ecuația $f(x)=0$ are atâtea rădăcini reale câte alternanțe de semn prezintă șirul lui Rolle.

$f(x) = e^x + 3x$	$f(x) = x^3 - 23x - 42$										
1. Determinăm derivata funcției $Df(x) = e^x + 3$ 2. Împărțim ecuația în două părți și găsim rădăcinile prin metoda grafică $Df(x) = 0 \Rightarrow y_1 = e^x \mid y_2 = -3$ Nu există soluții.	1. Determinăm derivata funcției: $Df(x) = 3x^2 - 23$ 2. Determinarea punctelor critice: $Df(x) = 0 \Rightarrow x_1 \approx -2.77, x_2 \approx 2.77$ 3. Împărțim ecuația în două părți și găsim rădăcinile prin metoda intervalului: $y_1 = x^3 \mid y_2 = 23x + 42$ <table border="1"> <thead> <tr> <th>x</th> <th>$f(x) = x^3 - 23x - 42$</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-5</td> <td>$(-5)^3 - 23(-5) - 42 = -125 + 115 - 42 = -52$</td> </tr> <tr> <td>-3</td> <td>$(-3)^3 - 23(-3) - 42 = -27 + 69 - 42 = 0$</td> </tr> <tr> <td>0</td> <td>$0^3 - 23(0) - 42 = -42$</td> </tr> <tr> <td>5</td> <td>$5^3 - 23(5) - 42 = 125 - 115 - 42 = -32$</td> </tr> </tbody> </table> Rezultatul arată că există rădăcini în intervalele: $(-5, -3)$, $(-3, 0)$, $(0, 5)$ 4. Micșorarea intervalului: $(-5, -3) \Rightarrow f(-4) = (-4)^3 - 23(-4) - 42 = -14$. $(-3, 0) \Rightarrow f(-1.5) = (-1.5)^3 - 23(-1.5) - 42 = -10.87$. $(0, 5) \Rightarrow f(2.5) = (2.5)^3 - 23(2.5) - 42 = -83.875$. 5. Determinarea soluțiilor aproximative: $x_1 \approx -4, x_2 \approx -1.5, x_3 \approx 2.5$	x	$f(x) = x^3 - 23x - 42$	-5	$(-5)^3 - 23(-5) - 42 = -125 + 115 - 42 = -52$	-3	$(-3)^3 - 23(-3) - 42 = -27 + 69 - 42 = 0$	0	$0^3 - 23(0) - 42 = -42$	5	$5^3 - 23(5) - 42 = 125 - 115 - 42 = -32$
x	$f(x) = x^3 - 23x - 42$										
-5	$(-5)^3 - 23(-5) - 42 = -125 + 115 - 42 = -52$										
-3	$(-3)^3 - 23(-3) - 42 = -27 + 69 - 42 = 0$										
0	$0^3 - 23(0) - 42 = -42$										
5	$5^3 - 23(5) - 42 = 125 - 115 - 42 = -32$										

2.3 Metoda tangentelor (Newton)

Fie ecuația algebrică sau transcendentă $f(x)=0$ care admite o singură rădăcină reală r în intervalul $[a, b]$. Presupunem în plus că derivatele $f'(x)$ și $f''(x)$ păstrează un semn constant pe intervalul $[a, b]$. Metoda lui Newton este definită de următoarea formulă: $x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)}$, unde x_0 este aproximația inițială a rădăcinii din intervalul $[a, b]$. Punctul x_{k+1} este abscisa punctului de intersecție a tangentei dusă la curba $y=f(x)$ în punctul x_k cu axa OX . De aceea această metodă se mai numește metoda tangentelor.

$f''(x) > 0 \text{ sau } f''(x) < 0$ $f(x) = e^x + 3x$ $f'(x) = e^x + 3 > 0$ $f''(x) = e^x > 0$ $f'(x) * f''(x) > 0$ $x_0 = b = 0,5$ $[a, b] = [-0,5; 0,5]$	$f''(x) > 0 \text{ sau } f''(x) < 0$ $f(x) = x^3 - 23x - 42$ $f'(x) = 3x^2 - 23 < 0$ $f''(x) = 6x < 0$ $\frac{x}{f(x)} < 0$ $x_{1,2} = \pm\sqrt{10} = \pm 3.16227 \dots$ $[a, b] = [-5, -4]$ $f(-5) < 0, f(-4) > 0$ $x_0 = -5$

Listingul programului

```
namespace NewtonsMethod
{
    internal class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            Console.WriteLine("Metoda lui Newton");

            // Function A:  $e^x + 3x$ 
            Console.WriteLine("A:  $e^x + 3x = 0$ ");
            Newton newtonA = new Newton(1e-8, 100, -0.5);
            double rootA = newtonA.Solve(Data.fx, Data.dfx);
            Console.WriteLine($"Radacina pentru A: {rootA:f4}\n");

            // Function B:  $x^3 - 23x - 42$ 
            Console.WriteLine("B:  $x^3 - 23x - 42 = 0$ ");
            Newton newtonB = new Newton(1e-8, 100, -5);
            double rootB = newtonB.Solve(Data.gx, Data.dgx);
            Console.WriteLine($"Radacina pentru B: {rootB:f4}");
        }
    }
}
```

NewtonsMethod / Program.cs

```
namespace NewtonsMethod
{
    public class Newton : Template
    {
        public Newton(double eps, int maxIter, double x0)
        {
            Eps = eps;    MaxIter = maxIter;    X0 = x0;
        }

        public double Solve(Func<double, double> f, Func<double, double> df)
        {
            double x = X0;
            double x1;
            int i = 0;
            Console.WriteLine($"Iteratia: {i}    x = {x:f4}    f(x) = {f(x):f4}");
            df(x) = {df(x):f4}");
            do
            {
                double dfx = df(x);
                if (Math.Abs(dfx) < 1e-10)
                {
                    Console.WriteLine("Derivata este aproape de zero. Metoda Newton a esuat.");
                    return double.NaN;
                }

                x1 = x - f(x) / dfx;
                Console.WriteLine($"Iteratia: {++i}    x = {x1:f4}    f(x) = {f(x1):f4}    df(x) = {df(x1):f4}");

                if (Math.Abs(f(x1)) < Eps || Math.Abs(x1 - x) < Eps) break;
                x = x1;
            } while (i < MaxIter);
            if (i == MaxIter)
                Console.WriteLine("Numarul maxim de iteratii a fost atins.");
            return x1;
        }
    }
}
```

NewtonsMethod / Newton.cs

```
namespace NewtonsMethod
{
    public class Template
    {
        public double Eps { get; set; }
        public int MaxIter { get; set; }
        public double X0 { get; set; }
    }
}
```

NewtonsMethod / Template.cs

```
namespace NewtonsMethod
{
    public static class Data
    {
        // Function A: e^x+3x
        public static double fx(double x) => Math.Pow(Math.E, x) + 3 * x;
        public static double dfx(double x) => Math.Pow(Math.E, x) + 3;
        // Function B: x^3 - 23x-42
        public static double gx(double x) => Math.Pow(x, 3) - 23 * x - 42;
        public static double dgx(double x) => 3 * Math.Pow(x, 2) - 23;
    }
}
```

NewtonsMethod / Data.cs

Rezultatele testării

```
Metoda lui Newton
A: e^x+3x = 0
Iteratia: 0 x = -0.5000 f(x) = -0.8935 df(x) = 3.6065
Iteratia: 1 x = -0.2523 f(x) = 0.0202 df(x) = 3.7770
Iteratia: 2 x = -0.2576 f(x) = 0.0000 df(x) = 3.7729
Iteratia: 3 x = -0.2576 f(x) = 0.0000 df(x) = 3.7729
Radacina pentru A: -0.2576

B: x^3 - 23x - 42 = 0
Iteratia: 0 x = -5.0000 f(x) = -52.0000 df(x) = 52.0000
Iteratia: 1 x = -4.0000 f(x) = -14.0000 df(x) = 25.0000
Iteratia: 2 x = -3.4400 f(x) = -3.5876 df(x) = 12.5008
Iteratia: 3 x = -3.1530 f(x) = -0.8263 df(x) = 6.8244
Iteratia: 4 x = -3.0319 f(x) = -0.1369 df(x) = 4.5777
Iteratia: 5 x = -3.0020 f(x) = -0.0081 df(x) = 4.0363
Iteratia: 6 x = -3.0000 f(x) = -0.0000 df(x) = 4.0002
Iteratia: 7 x = -3.0000 f(x) = -0.0000 df(x) = 4.0000
Radacina pentru B: -3.0000
```

2.4 Metoda secantelor

Metoda secantelor se deduce din metoda lui Newton înlocuind derivate. $f'(x) \approx \frac{f(x_k) - f(x_{k-1})}{x_k - x_{k-1}}$

Pentru startul iterațiilor în metoda secantelor avem nevoie de două aproximații inițiale x_0 și x_1 . Valoarea x_{k+1} este abscisa punctului de intersecție dintre secanta care trece prin punctele $(x_{k-1}, f(x_{k-1}))$ și $(x_k, f(x_k))$ și OX; de aici și denumirea metodei.

Listingul programului

```
static void Main(string[] args)
{
    Console.WriteLine("Metoda Secantei");
    // Function A: e^x+3x
    Console.WriteLine("A: e^x+3x = 0");
    Secant secantA = new Secant(1e-8, 100, -0.5, 0.0);
    double rootA = secantA.Solve(Data.fx);
    Console.WriteLine($"Radacina pentru A: {rootA:f5}\n");
    // Function B: x^3 - 23x-42
    Console.WriteLine("B: x^3 - 23x-42 = 0");
    Secant secantB = new Secant(1e-8, 100, -5.0, -4.0);
    double rootB = secantB.Solve(Data.gx);
    Console.WriteLine($"Radacina pentru B: {rootB:f5}");
}
```

SecantMethod / Program.cs

```

using NewtonsMethod;
namespace SecantMethod
{
    public class Secant : Template
    {
        public double X1 { get; set; }
        public Secant(double eps, int maxIter, double x0, double x1)
        {
            Eps = eps;
            MaxIter = maxIter;
            X0 = x0;
            X1 = x1;
        }
        public double Solve(Func<double, double> f)
        {
            double f0 = f(X0);
            double f1 = f(X1);

            for (int i = 0; i < MaxIter; i++)
            {
                double x2 = X1 - f1 * (X1 - X0) / (f1 - f0);
                double f2 = Math.Pow(Math.E, x2) + 3 * x2;

                if (Math.Abs(x2 - X1) < Eps)
                {
                    return x2;
                }
                Console.WriteLine($"Iteratia: {i + 1}   x = {x2:f5} f(x) = {f(x2):f5}");

                X0 = X1;
                f0 = f1;
                X1 = x2;
                f1 = f2;
            }

            Console.WriteLine("Metoda secantei nu converge.");
            return double.NaN;
        }
    }
}

```

SecantMethod / Secant.cs

Rezultatele testării

```

Metoda Secantei
A:  $e^x + 3x = 0$ 
Iteratia: 1   x = -0.26407 f(x) = -0.02427
Iteratia: 2   x = -0.25781 f(x) = -0.00068
Iteratia: 3   x = -0.25763 f(x) = 0.00000
Iteratia: 4   x = -0.25763 f(x) = -0.00000
Radacina pentru A: -0.25763

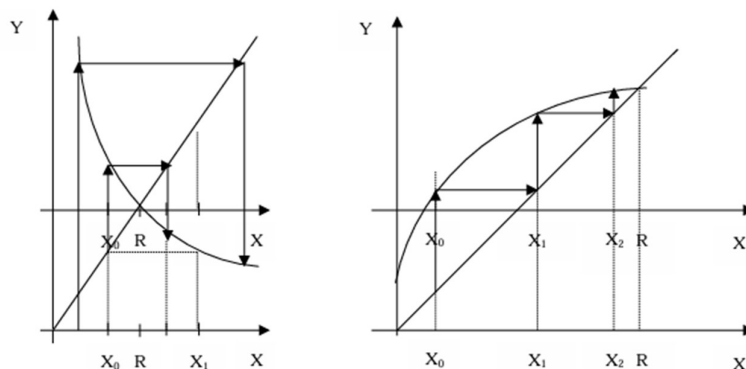
B:  $x^3 - 23x - 42 = 0$ 
Iteratia: 1   x = -3.63158 f(x) = -6.36828
Iteratia: 2   x = -2.35302 f(x) = -0.90848
Iteratia: 3   x = -0.07248 f(x) = -40.33323
Iteratia: 4   x = -0.28419 f(x) = -35.48661
Iteratia: 5   x = -0.25815 f(x) = -36.07975
Iteratia: 6   x = -0.25763 f(x) = -36.09170
Iteratia: 7   x = -0.25763 f(x) = -36.09166
Radacina pentru B: -0.25763

```


2.5 Metoda aproximărilor succesive

Ecuția $f(x)=0$ o punem sub forma echivalentă $x=\phi(x)$. Plecând de la o valoare inițială arbitrară x_0 generăm șirul x_k după regula: $x_{k+1}=\phi(x_k)$, $k=0,1,2,\dots$, adică $x_2=\phi(x_0)$, $x_2=\phi(x_1), \dots, x_k=\phi(x_{k-1}), \dots$. Din punct de vedere geometric, rădăcina reală r este abscisa punctului de intersecție a curbei $y=\phi(x)$ cu dreapta $y=x$. Modul cum șirul aproximațiilor succesive $x_0, x_1, \dots, x_k, \dots$ conduce spre soluția exactă este ilustrat (în funcție de forma curbei $y=\phi(x)$).

$f(x)\varphi \rightarrow x = e^x + 3x = \varphi(x)$ $ \varphi'(x) \leq q < 1$ $pe[-0,5; 0,5] \rightarrow q = e^{0,5} = 0,48$ $x = \varphi(x)$ $f(x) = e^x + 3x \rightarrow x = \varphi(x)$ $\varphi(x) = e^x + 3x$	$f'(x) = 3x^2 - 30 > 0$ $q = \frac{m}{M}$ $\varphi(x) = x - \frac{1}{M} * f(x)$ $M = \max f'(x) \rightarrow f'(-5), x \in [-5; -4]$ $m = \min f'(x) \rightarrow f'(-4), x \in [-5; -4] M = 45, m$ $= 18q = \frac{18}{45} = 0,4$ $\varphi(x) = x - \frac{1}{45} * f(x)$ $\varphi(x) = x - \frac{1}{45} * (x^3 - 23x - 42)$

Listingul programului

```
using NewtonsMethod;

namespace SuccessiveApprox
{
    internal class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            Console.WriteLine("Metoda aproximărilor succesive");
            SuccessiveApprox successiveApprox = new SuccessiveApprox(0.0000001,
100, -0.5);
            Console.WriteLine("A: e^x+3x = 0");
            double x = successiveApprox.Solve(Data.fx,SuccessiveApproxData.FiFx);
            Console.WriteLine("B: x^3 - 23x - 42 = 0");
            successiveApprox = new SuccessiveApprox(0.0000001, 100, -5);
            double y = successiveApprox.Solve(Data.gx,SuccessiveApproxData.FiGx);
        }
    }
}
```

SuccessiveApprox / Program.cs

```

using NewtonsMethod;

namespace SuccessiveApprox
{
    public class SuccessiveApprox:Template
    {
        public SuccessiveApprox(double eps, int maxIter, double x0)
        {
            Eps = eps;
            MaxIter = maxIter;
            X0 = x0;
        }
        public double Solve(Func<double, double> f, Func<double, double> g)
        {
            double x = X0;
            double x1 = g(x);
            int i = 0;
            while (Math.Abs(x1 - x) > Eps && i < MaxIter)
            {
                x = x1;
                x1 = g(x);
                i++;
                Console.WriteLine($"Iteratia: {i}    x = {x1} f(x) = {f(x1)}");
            }
            return x1;
        }
    }
}

```

SuccessiveApprox / SuccessiveApprox.cs

```

using NewtonsMethod;

namespace SuccessiveApprox
{
    public class SuccessiveApproxData:Data
    {
        public static double FiFx(double x)
        {
            double res = Math.Pow(Math.E, x) + 3 * x;
            return res;
        }
        public static double FiGx(double x)
        {
            double res = x - gx(x)/45;
            return res;
        }
    }
}

```

SuccessiveApproxData / SuccessiveApprox.cs

Rezultatele testării

```

Metoda aproximărilor succesive
A:  $e^x + 3x = 0$ 
Iteratia: 1  x = -2.27117 f(x) = -6.71033
Iteratia: 2  x = -6.71033 f(x) = -20.12978
Iteratia: 3  x = -20.12978 f(x) = -60.38934
Iteratia: 4  x = -60.38934 f(x) = -181.16802
Iteratia: 5  x = -181.16802 f(x) = -543.50405
Iteratia: 6  x = -543.50405 f(x) = -1630.51214
Iteratia: 7  x = -1630.51214 f(x) = -4891.53643
Iteratia: 8  x = -4891.53643 f(x) = -14674.60929
Iteratia: 9  x = -14674.60929 f(x) = -44023.82787
Iteratia: 10 x = -44023.82787 f(x) = -132071.48360
Iteratia: 11 x = -132071.48360 f(x) = -396214.45079
Iteratia: 12 x = -396214.45079 f(x) = -1188643.35238
Iteratia: 13 x = -1188643.35238 f(x) = -3565930.05713
Iteratia: 14 x = -3565930.05713 f(x) = -10697790.17140
Iteratia: 15 x = -10697790.17140 f(x) = -32093370.51419
Iteratia: 16 x = -32093370.51419 f(x) = -96280111.54258
Iteratia: 17 x = -96280111.54258 f(x) = -288840334.62775

```

```

B:  $x^3 - 23x - 42 = 0$ 
Iteratia: 1 x = -3.61338 f(x) = -6.07048
Iteratia: 2 x = -3.47848 f(x) = -4.08401
Iteratia: 3 x = -3.38773 f(x) = -2.96221
Iteratia: 4 x = -3.32190 f(x) = -2.25355
Iteratia: 5 x = -3.27182 f(x) = -1.77237
Iteratia: 6 x = -3.23244 f(x) = -1.42855
Iteratia: 7 x = -3.20069 f(x) = -1.17334
Iteratia: 8 x = -3.17462 f(x) = -0.97821
Iteratia: 9 x = -3.15288 f(x) = -0.82544
Iteratia: 10 x = -3.13454 f(x) = -0.70348
Iteratia: 11 x = -3.11890 f(x) = -0.60454
Iteratia: 12 x = -3.10547 f(x) = -0.52316
Iteratia: 13 x = -3.09384 f(x) = -0.45546
Iteratia: 14 x = -3.08372 f(x) = -0.39856
Iteratia: 15 x = -3.07487 f(x) = -0.35032
Iteratia: 16 x = -3.06708 f(x) = -0.30912
Iteratia: 17 x = -3.06021 f(x) = -0.27369
Iteratia: 18 x = -3.05413 f(x) = -0.24304
Iteratia: 19 x = -3.04873 f(x) = -0.21640

```

2.6 Metoda înjumătățirii intervalului / biseecției

Metoda biseecției este o metodă iterativă de căutare a soluției, în care un interval este înjumătățit în repetate rânduri. Dacă funcția schimbă semnul pe un anumit interval, valoarea funcției pentru punctul de la mijlocul intervalului este determinată. Poziția rădăcinii este apoi considerată ca aflându-se în interiorul subintervalului unde apare schimbarea de semn. Subintervalul devine astfel intervalul folosit pentru noua iterație. Procesul se repetă până când rădăcina respectă standardele de precizie dorite (toleranța).

Listingu programului

```

using BisectionMethod.BisectionMethod;

using NewtonsMethod;

namespace BisectionMethod
{
    internal class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            Console.WriteLine("Metoda Bisectiei (Injumatatirii Intervalu-
lui)");

            // Function A:  $e^x + 3x$ 
            Func<double, double> fx = x => Math.Exp(x) + 3 * x;
            Console.WriteLine("A: Solving  $e^x + 3x = 0$ ");
            Bisection bisectionA = new Bisection(1e-7, 100, -1, 0);
            double rootA = bisectionA.Solve(Data.fx);
            Console.WriteLine($"Radacina pentru A: {rootA:f5}\n");

            // Function B:  $x^3 - 23x - 42$ 
            Func<double, double> gx = x => Math.Pow(x, 3) - 23 * x - 42;
            Console.WriteLine("B: Solving  $x^3 - 23x - 42 = 0$ ");
            Bisection bisectionB = new Bisection(1e-7, 100, -5, 5);
            double rootB = bisectionB.Solve(Data.gx);
            Console.WriteLine($"Radacina pentru B: {rootB:f5}");
        }
    }
}

```

BisectionMethod / Program.cs

```

using NewtonsMethod;

namespace BisectionMethod
{
    namespace BisectionMethod
    {
        internal class Bisection
        {
            private double _a;
            private double _b;
            private double _eps;
            private int _maxIter;

            public Bisection(double eps, int maxIter, double a, double b)
            {
                _eps = eps;
                _maxIter = maxIter;
                _a = a;
                _b = b;
            }

            public double Solve(Func<double, double> f)
            {
                double x = (_a + _b) / 2;
                int i = 0;

                if (f(_a) * f(_b) > 0)
                {
                    Console.WriteLine("Invalid interval: f(a) and f(b) must have opposite signs.");
                    return double.NaN;
                }

                while (Math.Abs(_b - _a) > _eps && i < _maxIter)
                {
                    x = (_a + _b) / 2;

                    if (f(x) == 0 || Math.Abs(f(x)) < _eps)
                    {
                        break;
                    }

                    if (f(_a) * f(x) < 0)
                    {
                        _b = x;
                    }
                    else
                    {
                        _a = x;
                    }

                    i++;
                    Console.WriteLine($"Iteratia: {i}    x = {x}    f(x) = {f(x)}");
                }

                return x;
            }
        }
    }
}

```

BisectionMethod / Bisection.cs

Rezultatele testării

```
Metoda Bisectiei (Injumatatirii Intervalului)
A: Solving  $e^x + 3x = 0$ 
Iteratia: 1 x = -0.5 f(x) = -0.8934693402873666
Iteratia: 2 x = -0.25 f(x) = 0.02880078307140488
Iteratia: 3 x = -0.375 f(x) = -0.43771072120902776
Iteratia: 4 x = -0.3125 f(x) = -0.20588437105335822
Iteratia: 5 x = -0.28125 f(x) = -0.08891039801099265
Iteratia: 6 x = -0.265625 f(x) = -0.030148403929179945
Iteratia: 7 x = -0.2578125 f(x) = -0.0006973927054274576
Iteratia: 8 x = -0.25390625 f(x) = 0.014045776561826262
Iteratia: 9 x = -0.255859375 f(x) = 0.006672715161448517
Iteratia: 10 x = -0.2568359375 f(x) = 0.002987292396773533
Iteratia: 11 x = -0.25732421875 f(x) = 0.0011448576828816392
Iteratia: 12 x = -0.257568359375 f(x) = 0.00022370945365401962
Iteratia: 13 x = -0.2576904296875 f(x) = -0.00023684738395202132
Iteratia: 14 x = -0.25762939453125 f(x) = -6.570404753158954E-06
Iteratia: 15 x = -0.257598876953125 f(x) = 0.00010856916453838572
Iteratia: 16 x = -0.2576141357421875 f(x) = 5.099928991592062E-05
Iteratia: 17 x = -0.25762176513671875 f(x) = 2.2214420087429687E-05
Iteratia: 18 x = -0.2576255798339844 f(x) = 7.822002043633702E-06
Iteratia: 19 x = -0.2576274871826172 f(x) = 6.257972393619582E-07
Iteratia: 20 x = -0.2576284408569336 f(x) = -2.9723041083951074E-06
Iteratia: 21 x = -0.2576279640197754 f(x) = -1.1732535223352158E-06
Iteratia: 22 x = -0.2576277256011963 f(x) = -2.737281634690447E-07
Iteratia: 23 x = -0.25762760639190674 f(x) = 1.7603453239534161E-07
Radacina pentru A: -0.25763

B: Solving  $x^3 - 23x - 42 = 0$ 
Invalid interval: f(a) and f(b) must have opposite signs.
Radacina pentru B: NaN
```

3. Concluzii

În cadrul acestei lucrări, am dezvoltat programe pentru rezolvarea numerică a ecuațiilor algebrice și transcendente, utilizând metodele înjumătățirii intervalului, aproximațiilor succesive, tangentelor (Newton) și secantelor. Obiectivele stabilite au fost îndeplinite cu succes, iar rezultatele obținute au fost analizate comparativ pentru a identifica metoda cea mai eficientă în contextul dat.

Lucrarea a fost implementată utilizând limbajul de programare C#, cu ajutorul mediului de dezvoltare Visual Studio, cunoscut pentru flexibilitatea și eficiența sa. Alegerea C# s-a bazat pe capacitățile avansate de manipulare a ecuațiilor și suportul excelent pentru programarea orientată pe obiecte, facilitând implementarea logicii algoritmilor pentru rezolvarea ecuațiilor.

1. Metoda înjumătățirii intervalului

Aceasta a fost utilizată pentru a garanta separarea rădăcinilor ecuației și obținerea unei soluții cu o eroare mai mică decât $\varepsilon = 10^{-2}$. Avantajele metodei includ robustitatea și faptul că convergența este garantată dacă ecuația este continuă pe intervalul ales. Totuși, convergența este liniară, iar numărul de iterații poate fi semnificativ mai mare comparativ cu alte metode.

2. Metoda aproximațiilor succesive

Această metodă a fost eficientă pentru obținerea unei soluții cu precizia $\varepsilon = 10^{-6}$, cu condiția ca funcția să fie contracție pe intervalul considerat. Convergența este mai lentă decât în cazul metodei tangentelor, însă metoda are avantajul simplității implementării și nu necesită calcularea derivatei.

3. Metoda tangentelor (Newton)

Aceasta s-a dovedit a fi cea mai rapidă metodă din punct de vedere al numărului de iterații datorită convergenței de ordinul doi. Totuși, metoda necesită calcularea derivatei funcției, ceea ce poate reprezenta un dezavantaj pentru ecuații complexe. De asemenea, convergența nu este garantată dacă punctul inițial nu este ales în apropierea rădăcinii.

4. Metoda secantelor

Comparativ cu metoda tangentelor, metoda secantelor nu necesită calculul explicit al derivatei, ci folosește o aproximație numerică. Deși convergența este mai lentă decât a metodei Newton, aceasta este superioară metodei înjumătățirii intervalului, iar cerințele computaționale sunt mai reduse decât în cazul metodei Newton.

Prin urmare, alegerea metodei optime depinde de specificul ecuației analizate și de resursele disponibile.

4. Webografie

- Curs *Metode numerice* <https://else.fcim.utm.md/course/view.php?id=1689>
- Inteligență artificială <https://chatgpt.com/>
- Suport curs *Metode numerice*
[https://elth.ucv.ro/fisiere/probleme%20studentesti/Cursuri/Metode%20numerice/curs_met_nu
m.pdf](https://elth.ucv.ro/fisiere/probleme%20studentesti/Cursuri/Metode%20numerice/curs_met_nu
m.pdf)